№ 8 Wanajutt.

Enne wanast, kui keegi Mõisa poiseks läinud, siis saanud ta hasti peenikest moodi ära katsutud, kas ta ka walek wõi kelm, ehk kellel ka warguse ametid on. Üks Mõisa pois olnud ka läbi katsumise all kellest ma siin jut tustan. (Katsutud läbi kas ta ka oigu ikka räägil. Üks mõisa pois saadi teise mõisa, ~~mõisa~~, mid agid osja talt talitama. Kui ta mõisa roow alt ehk köögist sisse läinud, seal olnud uks tütrik, ja soeotanud tule ääre paljaid kintsuset, kus ka tütriku äbi ära paistnud, ja ei olewad teda sugi häbenenud, mis muidugi ilma tema teed ma ta tema proowimiseks olnud, et siis nähja saaks mis Teise mõisa pois ka tütriku ütleb ehk teeb. Mõisa pois näinu

seda. et tütrik teda sugugi ei äbene ja näitab pöle oma paljast — — Mõisa pois tõmmanud piitsa ja hasti tulise laksu mööda kintsu, nõnda et tütrik karimise pääle su Mõisnik sinna tulnud, ja teda, teise Mõisa poisi kinni wõtnud ja küsinu: Kuidas tohtsid minu tütrikut lüia?! Wümakslastud mõisa pois küll lahti, aga tema hobused, mis temal mõisast ligi antud tedkäia wõetud ära, ja pantud sinna mõisa talli, ja sõlbludenne kätte ei saawad kui tütriku walu raha ära maksawad. Et mõisa poisil raha ei olnud maksta, siis jalgsi tagasi oma Mõisnikule kaebama. Tu pääl mõtlenud küll kuis mõtled ära, kuidas peaksma rääkimo mis pärast hobused ära wõeti!